

и маджари офицери, на турска служба, както и много далматинци моряци, тоже турски службаше.

Униати-тѣ, сжединени-тѣ бѣлгаре, се радвахъ и веселехъ, а пакъ други-тѣ си еднородци наричахъ гръци и русси. Поводъ за тия названия бѣше обстоятелство-то, че всичкото бѣлгарско духовенство въ Цариградъ, включително владици-тѣ Иларионъ и Авксентий, бѣше се съгласило да стане сжединение-то съ Римо-Католическата Черкова, а така сжщо бѣхъ се съгласиле и повечето отъ постари-тѣ бѣлгарски тѣрговци и пѣрвенци, ала намѣриле за добръ да испратѣтъ по-напрѣдъ нѣколцина отъ находящи-тѣ се при бѣлгарския храмъ духовни лица, както и настоятели-тѣ му, младежи-тѣ и мнозина пѣрвомайсторе отъ сжсловия-та за да извѣршѣтъ и подпишѣтъ акта за сжединение-то, па, като видѣтъ какви сж условия-та, макаръ и да бѣхъ извѣстни, да се присжединѣтъ и тѣ и цѣлия бѣлгарски народъ. Като се научилъ за станало-то, руский посланникъ въ Цариградъ князь Лобановъ тутакси побѣрзалъ да сжобщи на бѣлгарски-тѣ владици и пѣрвенци да не приематъ униа-та, ами да протестувѣтъ противъ станало-то вече сжединение съ Римо-Католическата Черкова, защото той ще настои при Висока-та Порта да се даде на бѣлгаре-тѣ независима отъ папа-та и отъ патриарха иерархия. Бѣлгарски-тѣ владици и пѣрвенци послушахъ сжвѣти-тѣ на руския посланникъ и, съ едно дѣлго вѣззвание кжмъ бѣлгарския народъ, осѣдихъ станало-то сжединение. Мнозина отъ подписавши-тѣ това вѣззвание тѣрговци и пѣрвомайсторе, прѣди четири дни бѣхъ подписале и молба-та до папа-та за сжединение-то. Съ обнародвание-то на това вѣззвание, руский посланникъ постигна цѣль-та си; защото владици-тѣ и пѣрвенци-тѣ, като осѣдихъ станало-то сжединение, нѣкои духовни и мнозина свѣтски, бивши вѣрли униати, отказаха се отъ униа-та. Еднаждъ изиграна сплетня-та, князь Лобановъ не щѣше вече нищо да знае, особено като веднага почти и цѣлий бѣлгарски народъ осѣди станала-та униа, понеже се надѣше за общана-та въ вѣззвание-то независима иерархия ⁽⁸⁵⁾.

⁽⁸⁵⁾ По-късно владици-тѣ и пѣрвенци-тѣ познаха, че Лобановъ ги е излѣгалъ, ала вече не щѣхъ теѣржва да приематъ униа-та. Тѣ постѣпихъ другояче. Подиръ единъ мѣсець (1861 год.) тѣ се отнесохъ до клона на Евангелическия Сжѣзъ въ Цариградъ, та го молихъ да помогне щото Висока-та Порта да припознае отдѣлна, независима Бѣлгарска Черкова. Настоятелство-то на Сжѣзъ се отнесло до послан-